

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
temporärt undantag beträffande tillämpningen av kreditkattelagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om temporärt undantag beträffande tillämpningen av kreditkattelagen. Enligt lagen utgår inte kreditkatt för krediter som upptas

mellan den 1 juli 1993 och den 31 december 1995.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

Kreditkattelagen (48/90) trädde i kraft den 1 februari 1990. Enligt lagen skall till staten för upplåning utomlands betalas en skatt som utgör 0,5 % av kreditbeloppet. Avsikten med lagen var att mildra den oenhetliga stämpelskattebehandlingen av olika kreditformer och att förebygga den av den bristande enhetligheten följande benägenheten att uppta utländsk kredit. När lagen stiftades var det i huvudsak endast den traditionella inhemska bankkreditgivningen som i fråga om fordringsbevis påfördes en stämpelskatt på 1,6 %. Upplåning från utlandet och vissa inhemska kreditformer var befriade från stämpelskatt.

Innan man frångick regleringen av kapitalrörelser ansågs det inte att den oenhetliga beskattningen av upplåning hade några större nationalekonomiska nackdelar, eftersom ökningen i den utländska upplåningen kunde dämpas genom reglering. Situationen förändrades efter det att kapitalrörelserna blev fria under senare delen av 1980-talet. Företagen hade möjlighet att fritt välja mellan inhemska och utländsk lånefinansiering. Man antog att den oenhetliga beskattningen av upplåning skulle leda till utländsk lånefinansiering och till en ökning i den privata sektorns utländska skuld.

Till följd av att investeringarna och efterfrågan i hemlandet minskat, har den privata sektorns efterfrågan på utländska krediter avtagit. I föl och under första kvartalet i år har den privata sektorn från landet fört ut ett betydande kapital uttryckt i nettosiffror. För kapitalimporten svarade staten, som har kommit att lyfta utländska lån utöver den ursprungligen planerade nivån.

Kreditkatten höjer för sin del kostnaderna för utländska krediter, vilket kan minska efterfrågan på dessa krediter. I den rådande situationen är detta problematiskt, eftersom den privata sektorns kapitalimport är alltför liten i relation till räntekostnaderna för den utländska skulden och till behovet av refinansiering. Ett sätt att försöka påverka situationen är att befria de utomlands upptagna krediterna från kreditkatt. Om den utländska upplåningen blir skattefri kan detta i rådande situation antas få även andra positiva följder. Samtidigt som skattefriheten sporrar till import av utländskt kapital kan den även ha en sänkande effekt på den inhemska räntenivån; alternativt kan åtgärden tänkas stärka markens externa värde. Dessutom kan skattefriheten underlätta finansieringen av investeringar i det skede då investeringarna kommer i gång i större omfattning.

För en sänkning av kostnaderna för upplåning i utomlands föreslås att kreditkatt inte utgår för krediter som upptas mellan den 1 juli

1993 och den 31 december 1995. En bedömning av kreditskattelagens ställning inom skattesystemet bör göras, samtidigt som man utreder möjligheterna att utveckla stämpelbeskattningen av fordringsbevis.

2. Propositionens verkningar

Kreditskattens årliga avkastning har varit 110—130 milj. mk. Under det första kvartalet 1993 var avkastningen 170 milj. mk. Ökningen beror på att det i fråga om kreditavtal som ingåtts innan kreditskattelagen trädde i kraft och i vilka avtal om kreditgränsen har träffats, stadgats att kreditskatt skall betalas första gången det tredje året efter lagens ikraftträdande.

Den förlust i skatteavkastning som orsakas av en temporär skattefrihet för utländska krediter antas 1993 uppgå till ca 60 milj. mk samt under 1994 och 1995 till ca 100—200 milj. mk per år.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

För krediter i fråga om vilka avtal om kreditgränsen har träffats och som har upptagits medan krediterna varit befriade från skatt, skall kreditskatt första gången betalas den sista februari 1996. Det föreslås att såsom det kreditkapital för vilket skatt betalas skall betraktas det kapital enligt kreditgränsen som avses i de vid utgången av 1995 gällande avtalsvillkoren.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om temporärt undantag beträffande tillämpningen av kreditskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

På kredit som upptas mellan den 1 juli 1993 och den 31 december 1995 tillämpas inte kreditskattelagen av den 19 januari 1990 (48/90) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1993 och gäller till den 31 december 1995.

I sådana i 7 § 2 mom. kreditskattelagen avsedda fall, där kreditavtalet har träffats under i denna lag avsedd tid så, att avtalet fortfar att gälla efter den 31 december 1995, skall kreditskatt första gången betalas senast den 29 februari 1996. Beräkningsgrund är härvid det kapital enligt kreditgränsen som avses i de avtalsvillkor som är i kraft den 31 december 1995.

Helsingfors den 28 juni 1993

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Minister *Mauri Pekkarinen*